

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	19:15	21:01
ירושלים	19:12	21:05
חיפה	19:15	21:02

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מי הוא היצר הרע

התורה מלמדת אותנו כיצד להתקרב לטוב ולהתרחק מן הרע האמיתי

זהירות בכבוד החבר

הגמרא במסכת ברכות דף כ"ח מספרת, כי כשחלה התנא האלוכי רבי אליעזר, נכנסו לתלמידיו לבקרו. התלמידים שהבחינו כי רבם שוכב על ערש דווי, ביקשו ממנו עצה לזכות בה בחיי העולם הבא. ומה השיבם רבם הנערץ? – 'היזהרו בכבוד חבריכם!' – תנו כבוד איש לרעהו, כך תזכו לחיי העולם הבא!

האומנם? וכי הכבוד הוא המעניק חיי העולם הבא? וכי זכות הענקת היחס המכבד – היא שמכריעה אם ייכנס האדם בשערי העולם הבא?

בימי פטירת העומר אנו אבילים על פטירת תלמידי רבי עקיבא, אולם חשוב לא רק להתאבל אלא אף להפנים את המשמעות. נתינת כבוד איש לרעהו היא לא פינוק בעלמא, גם לא מתנה, ובוודאי שלא מותרות. יחס מכבד הוא צורך אנושי בסיסי ונחוץ, בלעדיו – לא ניתן להתקדם בחיים. מניעת כבוד – היא מניעת חיים, ונתינת כבוד – היא נתינת חיים!

פרשת השבוע שלנו מציינת את איסור 'אונאת דברים', והיא החובה שלא לפגוע אדם ברעהו. זהו נדבך נוסף במתן כבוד זה לזה, כי מי שמכבד את זולתו לעולם לא יפגע בו. אבל גם מבלי לפגוע – כמה אפשר לפגוע רק באי נתינת כבוד, באי מתן יחס הולם, בחוסר התחשבות לצרכיו, לרצונותיו ואפילו לעצם קיומו של הזולת. על כך הסתלקו תלמידי רבי עקיבא בתקופה זו, על כך עם ישראל כואב ואבל עד ימינו אלה!

המסע לתת כבוד איש לרעהו – מתחיל בתוך הבית פנימה, בין בני הזוג, לילדים! – כן, גם לילדים, לבני המשפחה הקרובה והמורחבת. כאמור, איננו עוסקים באיסור לפגוע – זה מובן מאליי. אנו עוסקים בהענקת יחס מכבד, במתן תחושה שהזולת חשוב לנו, שאנו מוקירים את קיומו, את היותו, את מציאותו, את מעמדו, ומתנהגים אליו בהתאם!

(הרב אשר קובלסקי)

ואיתא בסה"ק: כצורך האדמה למטר כך צורך האדם למוסר. אדמה בלי גשם, כולה חרולים בקעים וקוצים. כך האדם בלי מוסר הוא גדל פרא אדם. לכן בישיבות יש סדר מוסר בכל יום, ומלבד זאת יש שיחות של המשגיחים, ושיחות של ראש הישיבה. אם אתה רואה בחור ישיבה עושה שטויות ברחוב, דע כי הוא לא לומד מוסר.

בני תורה אמיתיים מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זים בכל העולם, שמחים בצאתם וששים בבואם, עושים באימה רצון קונם. כל לבבם לעשות רצון ה', וכל מאוויהם להדבק בתורה ובמעשים טובים.

בית יהודי מלא שירה וזמרה, שמחה של תורה ויראת שמים, הבנים סביב ההורים "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך כשתילי זתים סביב לשלחן" האב כמלך והאשה כמלכה, איזה נחת יש מהילדים!

בתורה הקדושה אין דבר שיש בו פגם. בתרבות המערבית הכל מלא קלקולים. בכדור רגל שמשקיעים בו כ"כ הרבה מיליארדים, עבודה זרה "כדור-עגל" כמה שנאת אחים הוא מביא, כמה מכות ואלימות. וכך כל התרבות המערבית הביאה קלקולים בלי סוף, אין שום דבר טוב בתרבות הזאת. אני יושב במשרד ומקבל קהל, שומע ובוכה, מה שקורה עם אחינו ואחיותינו, נורא נורא!

עץ הדעת שום תאוה לא היתה בו, הוא היה כמו כל העצים. מדוע התאוו לו? כי עץ הדעת נאסר, ועליו תקף היצר. "מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם" כל דבר שאסור לאדם נהיה לו טעים. אנשים עושים את כל התאוות שבעולם, מרגישים ריקנות וחוזרים בתשובה, והנה לאחר כמה חודשים קשה לו, מה קרה בתאום? עכשיו זה אסור, עכשיו זה מושך. יצר האדם זה עולם הדימיון אין בו כלום.

היצה"ר מבלבל אותנו, משגע אותנו, הורג אותנו. כמו שאמרו ז"ל הוא היצר הרע, הוא השטן המקטרג, והוא מלאך המוות המבצע. אותו אחד. היצה"ר אלף פנים יש לו, בתחילה הוא אומר לאדם זו עבירה קטנה תדלג. ולאחר מכן אומר לאדם על זה אין לך כפרה, אין תקנה. איך תעשה תשובה? אותו פרצוף מכשיל אותנו ואח"כ לא נותן לנו לעשות תשובה. שנזכה להינצל מהיצה"ר.

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

כבר ראינו, שפרשיות התורה מלמדים אותנו את העתיד לבוא. התורה הקדושה היא נצחית (קהלת א ט) מה שהיה הוא שיהיה ואין כל חדש תחת השמש. ולכן כמו שאצל אדם הראשון היה ניסיון של "עץ הדעת טוב ורע" והיה "עץ החיים", כמו כן גם בדורינו אנו, הרחוב – עץ הדעת טוב ורע, שם מחפשים את כל התאוות והיצרים, כל חכמתם היא להרע: איך להגביר יצרים ותאוות. ולהבדיל אלף אלפי הבדלות, התורה הקדושה, בתי המדרש, תלמידי התורה והישיבות הקדושות, הם עץ החיים, כמו שכתוב (משלי ג) עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

ההבדל בינו לבין חוה, לחוה לא היתה אפשרות לדעת את התוצאה של מעשיה, הנחש פיתה אותה ואכלה. אבל אנחנו גרועים ממנה הרבה, אנו רואים את ההתנסויות של החברה ההולכת אחר יצרה, אנו רואים את הסוף של אלו שחיים חיי רחוב, שרודפים אחר העולם הזה, מה קורה בסופם. אנחנו רואים את ההתדרדרות הנוראה: קלקולים, קללות, קלות ראש, הרוג ורצוח, בתי הכלא מפוצצים, בתי הספר מסוכנים לילדים ולמורים כאחד, אין כבוד להורים, הבית נהרס, מוסד הנשואין התמוטט, וסקרים מורים שכל זוג שני מתגרש! הרחובות מלאו קיא צואה עד אין מקום, כל שנה גרועה מחברתה, מתרגלים ויורדים מתרגלים עוד ויורדים עוד, ירידה אחר ירידה עד שמבהיל הרעיון לחשוב להיכן הדרדרנו! א"כ איפוא, אנחנו רואים את החורבן הגדול ברחובות, את הפריצות, שבאו מעץ הדעת טוב ורע. ומאיך להבדיל, רואים את היופי של עולם התורה והישיבות, את השם הטוב משמן טוב, את נעימות החיים, את אצילות בני ישראל. את החוזרים בתשובה, את הנועם, את הדרך ארץ, את המידות הטובות. את היופי של הדברים בעץ החיים.

אכן, לא כל בן ישיבה הוא מלאך: חז"ל הזהירו אותנו, שצריך ללמוד תורה ויראה חבוקים זה בזה, תורה ומוסר ביחד. מה אנו עושים עכשיו? לומדים מוסר. הלומד תורה בלי מוסר נהפכת לו סם המוות, ועשוי חלילה להיות "נבל ברשות התורה" "נבלה בחותמת הבד"ץ". וכה אמר שלמה המלך ע"ה: (משלי ד) "החזק במוסר אל תרף, נצרה כי היא חייך". המוסר זה החיים שלך. וכן אמר שלמה המלך ע"ה: "כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר". מה שבונה את האדם זה הביקורת,

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

תחבולות היצר הרע

שמגלגלת במקומך, אתה לא צריך להתאמץ בכלל, אני אתן לך את זה עכשיו במחיר של ארבע מאות דולר במקום ארבע מאות חמישים דולר".

הבן אדם חושב רגע, שולף את כרטיס האשראי ואומר למוכר היהודי: "אתה יודע מה, תשים לי גם את הגלגלת, אני רוצה לקנות גם אותה".

הגוי עומד בצד נפעם כולו, אחוז התפעלות מהמוכר היהודי, וחושב לעצמו 'היהודי הזה לא כדאי לפטר אותו, הוא שווה מיליארדים, איך הוא הצליח למכור לאדם שבא לקנות בסך הכל קרס פשוטה בחמישה דולרים כל כך הרבה מוצרים?'

ממשיך היהודי ושואל את הקונה: "תראה, אם אנחנו כבר מדברים על דיג, רציתי לשאול אותך, איפה אתה עושה את הדיג שלך?"

אומר הקונה: "מה זאת אומרת איפה אני עושה את הדיג שלי? אני דג דגים במזח יחד עם כל החברים". היהודי צוחק צחוק מתגלגל, ושואל בפליאה: "אתה בא להגיד לי שאתה דג יחד עם החברים שלך על המזח? איזה דגים אפשר לתפוס שם, סרדינים? אם הייתי יודע שאתה דג על המזח, לא היית מוכר לך את כל זה..."

"אם אתה רוצה לדוג דגים אמיתיים, סלומון עשר ק"ג כל דג, אתה צריך להגיע ללב ים, אתה לא יכול לדוג על המזח כאלה דגים. יש לנו שתי יאכטות אחרונות, אם אתה לוקח אני מחלק לך את הקניה בשלושים וששה תשלומים. קח לך יאכטה, תגיע איתה ללב הים ושם תוכל לתפוס דגי סלומון שמנים".

שואל הקונה: "כמה תעלה לי היאכטה?" עונה המוכר היהודי: "בשבילך במבצע, ארבע מאות וחמישים אלף דולר במקום חמש מאות אלף דולר".

הקונה הסכים, והיהודי חילק לו את הקניה בשלושים וששה תשלומים. הקונה יוצא החוצה ומקבל את הכתובת של המחסן ששם הוא יקבל את היאכטה. ניגש המנהל הגוי של רשת החנויות לזושה מילצקי ואומר לו "תקשיב לי טוב, אני אנטישמי, אני שונא יהודים. אני באתי לכאן כדי לפטר אותך, אבל ראיתי שהבן אדם שבא לפה כדי לקנות קרס פשוט ואתה עשית לו מכירות בחצי מיליון דולר".

אומר לו המוכר זושה מילצקי לגוי: "הקונה הזה לא נכנס לפה כדי לקנות קרס פשוט, הוא נכנס לפה כדי לשאול איפה תחנת הרכבת הקרובה..."

את הסיפור הזה סיפר הרה"ג רבי גדליה הופנונג, ששמע אותו מיהודי שהסביר מהו הרעיון של היצר הרע. אתה אפילו לא צריך להיכנס ולבקש ממנו לדעת איפה תחנת הרכבת הקרובה, והוא מוכר לך כל מה שהוא רוצה וזה למה? כיון שהיצר הרע הוא סוכן המכירות הכי טוב בעולם! זה הכח היחיד שנתן לו הקב"ה ולכן הוא צריך שבע שמות ושבע כחות ושבע ראשים- כל זה כח אחד. והכח הזה ברגע שאתה בא לבדוק מה הוא באמת שווה, הוא חלול לחלוטין, אין בו ממש...

המוכר היהודי אורז לו את החבילה, לוקח ממנו את הכרטיס אשראי ומגהץ. שואל אותו המוכר: "תראה, אם אנו כבר מדברים על דיג, רציתי לשאול אותך באיזה סוג של חוט אתה משתמש כדי לדוג?" עונה לו הקונה "אני משתמש בחוט הפשוט והסטנדרטי".

המוכר היהודי התפלא ואמר: "מה, אתה משתמש בחוט הסטנדרטי, הרי לפני רגע קנית קרסים איכותיים, לא חבל להשתמש בחוט פשוט? תשמע לי, אם אתה רוצה לדוג ולהצליח בדיג, יש לי להציע לך חוט מעולה שהוא אף פעם לא נקרע, חוט שיש לו גמישות והוא מגיע בסליל של עשרה קילומטר שמספיק לך לכל החיים, וזה במחיר מציאה, אני נותן לך עשרה אחוז הנחה, תאמין לי אתה כבר השקעת בקרסים טובים או תיקח לך חוט איכותי".

שואל הקונה: "מה מחירו של החוט?" המוכר אומר לו: "מאה עשרים דולר במקום מאה שלושים דולר".

הקונה אומר לו "טוב, אם כבר השקעתי בקרסים טובים, אז אני אקח את החוט האיכותי". המוכר אורז לו את חוט הדיג, לוקח את הכרטיס אשראי ומגהץ שוב.

ואז פונה אליו המוכר שוב ואומר לו: "תראה, אתה לקחת מוצרים מאוד איכותיים, אני סתם שואל, באיזה מוט אתה משתמש?"

עונה לו הקונה: "אני משתמש במוט הסטנדרטי, מה שיש לכם פה בחלון הראווה".

אומר לו המוכר: "מה, במוט הזה אתה משתמש? בעשר השנים האחרונות לא מכרתי אפילו יחידה אחת מהמוט הזה, אנשים לא קונים אותו, אני רוצה להציע לך מוט מבמבוק טבעי, זה מעושר, הוא נוגד תולעים וחידקים. אתה תיקח את המוט הזה והוא יעשה את העבודה במקומך, במקום שאתה תשב ותתאמץ יש לך כבר חוט וקרסים טובים כדאי לך לקחת מוט איכותי".

שואל הקונה: "מה מחירו של המוט הזה?" עונה לו המוכר: "בשבילך אני אעשה מחיר מיוחד, עשרה אחוז הנחה, תיקח את המוט עכשיו..."

"טוב", אומר הקונה, "אני אקנה גם את המוט, קח בבקשה שוב את כרטיס האשראי".

הגוי בעל רשת החנויות עומד בצד, מאזין ורואה את הצלחתו של היהודי במכירות. עד הרגע הזה הוא שנא את היהודי והיה מוכן לזרוק אותו מהחלון, אבל עכשיו הוא עמד נפעם לנוכח הצלחתו של היהודי למכור שעלתה על כל דמיון.

ממשיך המוכר היהודי ואומר לקונה: "אם כבר קנית מוט איכותי, קרס איכותי וחוט איכותי, רציתי לשאול אותך- באיזה גלגלת אתה משתמש?"

עונה לו הקונה: "אני משתמש בגלגלת הסטנדרטית עם המנואלה שצריך כל הזמן להתאמץ ולסובב אותה".

המוכר היהודי נדהם, ואמר לו: אתה מדבר ברצינות? אתה עדיין דג ככה עם המנואלה? מה קרה לך? הרי אנחנו בשנות האלפיים! חביבי, יצא עכשיו חדש, הגיע עכשיו טרי טרי, במחיר היכרות, גלגלת

הייתה רשת חנויות בארצות הברית בבעלותו של גוי, הגוי הזה היה עוכר ישראל אנטישמי גדול, כל מי שבא לשכור ממנו חנות היה עושה עמו חוזה חתום מראש שם היה תנאי שאסור להעסיק יהודים בחנותו. כך הוא התנה מראש- שכל מי ששוכר חנות ממנו, לא יעסיק יהודים. חוק בל יעבור בכל סוף שבוע הוא היה עובר על רשימת העובדים בחנויות כדי לוודא שאף אחד משוכרי החנויות לא מעסיק יהודים.

יום אחד הגוי בדק ברשימות והוא מבחין שבאחת החנויות למכר צידוד לדיג וספורט אתגרי מופיע שאחד המוכרים בחנות שמו זושה מילצקי- כמוכן שהיה זה שם יהודי מובהק, לא צריך פירוש רש"י כדי לדעת האם מדובר ביהודי או בגוי.

הוא זימן למשרדו בדחיפות את אותו אחד ששכר ממנו את החנות ושאל אותו: "האם זה נכון שהעובד שלכם שעומד מאחורי הדלפק הוא יהודי?" השיב לו המוכר בבושת פנים, "כן, הוא אברך חסידי המתגורר בבורו פארק".

מסתכל האנטישמי על זושה מילצקי היהודי שהיה לבוש במיטב הבגדים החסידיים ועיניו יורות גיצי אש. הסתכל הגוי האנטישמי במבט חמור סבר על שוכר החנות ואמר לו בתקיפות: "אתה לא מתבייש, הרי חתמת לי בחוזה שאסור לך להעסיק יהודים, אתה חייב לפטרו לאלתר או שאתה מפטר אותו או שאני תובע אותך על הפרת חוזה ומוציא אותך מהחנות".

אמר לו השוכר: "אתה צודק, אני מתנצל, אבל לפטר אותו אין לי אומץ, אני קיבלתי אותו לעבודה בתחילת השבוע, מדובר פה על תותח מכירות, אינני יכול לפטר אותו, אין לי שום סיבה לפטר אותו, לא נעים לי לפטר אותו, אבל אני מוכן להעביר אליך את הסמכות. אין לי בעיה שאתה תפטר אותו, מבחינתי זה בסדר גמור".

הגוי האנטישמי החליט לגשת ליהודי ולפטר אותו מיד. הוא ניגש לחנות ומבחין ביהודי חסידי עם כל הלבוש השורשי שנראה ממש כמו בקריסטורות האנטישמיות. הוא ראה שזושה מילצקי משוחח עם לקוח שנכנס לחנות, אז הוא המתין שיסיים איתו את השיחה, וחשב לעצמו שמיד כשהוא יסיים את השיחה עם הלקוח הוא יזרוק אותו מהחלון.

הגוי האנטישמי עמד בצד וחיכה, הוא הקשיב לשיחה של היהודי עם הלקוח. הלקוח התעניין בקרס של דיג. אמר לו היהודי ללקוח: "תראה, יש את הקרסים הפשוטים זה עולה חמש דולר, אך אני אגיד לך את האמת, גם שתי דולר זה לא שווה, כמעט אף אחד לא קונה את הסוג הזה. יש פה חבילה של קרסים איכותיים ממתכת בייצור מקומי, הכל יציקה אחת, לא מסיין, תיקח חבילה ואני אכמור לך את חבילת הקרסים במחיר מיוחד, במקום שלושים וחמישה דולרים אתה תיקח את זה ב- שלושים דולר".

הקונה התלבט, לבסוף אמר למוכר: "בסדר, אתה בא לקראתי ועושה לי מחיר, אני אקח את החבילה שעולה שלושים דולר".

מנהגי חג השבועות

א. מנהג עם ישראל להישאר ערים בליל חג השבועות, וכתוב בזהר הקדוש שחסידים ראשונים לא היו ישנים בלילה הזה, והיו עוסקים בתורה, ועוד כתוב בזהר כל אלו שמתקנים את התיקון בלילה הזה ושמחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון.

ב. ידוע המעשה שמביא השל"ה הקדוש (בספרו שני לוחות הברית מסכת שבועות אות ה') שרבי יוסף קארו ורבי שלמה אלקבץ ועוד כמה חכמים ישבו ועסקו בתורה בליל חג השבועות ולמדו כך כל הלילה, והנה באמצע הלילה התחילה השכינה לדבר אליהם, ושבחה אותם ופארה אותם על מעשיהם אשר הם עושים, וכמה בשמים שמחים בתורה שהם עוסקים, ועיין שם באורך המעשה.

ג. כתב בכף החיים בשם המגן אברהם שהטעם שעוסקים בתורה בלילה הוא לפי שהיו עם ישראל ישנים באותו לילה של מתן תורה, ולכן ה' יתברך נתן קולות וברקים כדי להעיר אותם, וכדי לתקן את השינה שעם ישראל ישן אנחנו נשארים ערים בלילה הזה.

ד. המנהג להישאר ער בליל חג השבועות הוא דווקא לגברים אולם הנשים אינם צריכות להישאר ערות בלילה. והנכון שהגברים ילמדו את התיקון שנדפס בסידורים שנכתב על ידי הזהר והמקובלים, ועל פי דעת המקובלים אין ראוי לקרוא משניות בלילה של חג השבועות, ומכל מקום מי שרוצה ללמוד גמרא או הלכה או מוסר יש לו על מה שיסמוך.

ה. אדם שיודע שאם ישאר ער כל הלילה לא יהיה מרוכז בתפילה ויבוא לידי שינה בשעת התפילה וקריאת התורה, לא ישאר ער כל הלילה, אלא ישאר בלילה כמה שיוכל וילך לישון כדי שבתפילה ובקריאת התורה יהיה ערני, ויתפלל בכוונה.

ו. העוסקים בתורה שלומדים כל הלילה ומביאים לפניהם שתייה או דברי מאכל, יברכו ברכה אחת על כל מין שיגישו לפניהם (כגון מזונות או שהכל) ואז אינם צריכים לברך שוב על כל מה שיביאו לפניהם במשך כל הלילה, וטוב שיכוונו בשעת הברכה לפטור את כל מה שיביאו לפניהם, אולם אם יצא מחוץ לבית הכנסת או בית המדרש (תחת כיפת השמים) ואחר כך חזר, צריך לחזור ולברך שוב על דברי המאכל או המשקה מכיוון ששינוי מקום נחשב להיסח דעת.

ז. אם נשאר ער כל הלילה מנהג הספרדים ועדות המזרח שהוא בעצמו מברך ברכות השחר וברכות התורה לאחר עלות השחר, ואין צריך לשמוע מאדם אחר שישן בלילה על המיטה, ולכן כשיגיע עלות השחר יטול את ידיו שלוש פעמים וינגב, אך לא יברך ברכת "על נטילת ידים". וברכת אשר יצר יברך רק אם עשה צרכיו וימשיך ברכות השחר.

ח. יש נוהגים לטבול במקוה לפני עלות השחר, ואלו שנוהגים כן יזהרו שלא לטבול במקוה חם, אלא יטבולו במקוה קר או במקוה פושר עד 38 מעלות. אולם מי שרוצה להתקלח בבית במים חמים ביו"ט מותר (אף שבשבת אסור להתקלח במים חמים או פושרים), ובבית המרחץ (וכן מקוה) אסור להתקלח במים חמים כלל.

ט. יש הנוהגים לעמוד על הרגלים בשעת קריאת עשרת הדברות, והנכון שלא לעשות כן אלא ישב, אולם אם עולה אביו או רבו לקרות בתורה ועומד לכבוד מותר לו לעשות כן, מפני שכל עמידתו היא לכבוד אביו או רבו ולא מטעם עשרת הדברות. וכן אם הוא נמצא בבית כנסת שבו עומדים בשעת קריאת עשרת הדברות ואם ישאר לשבת יראה הדבר כאילו הוא מזלזל, יעמוד מתחילת הקריאה של העולה לעשרת הדברות, ונמצא שעומד כל הקריאה, והעמידה היא כבר קודם קריאת עשרת הדברות.

בשבוע הבא ב"ה נביא את הלכות החג באריכות...

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

קשיי התאקלמות בבית החותנים

מה עושים כאשר בבית החותנים מתנהגים בדרך שונה מזו שהמצטרף החדש מכיר ורגיל?

- בני המשפחה נוטים לחשוב בראש קטן. המצטרף מגדיר אותם כמצומצמים, לעומת בני משפחתו שלו, רחבי האופקים.
- משפחה בה אוהבים לצחוק, לבלות, לאכול ולעסוק בענייני העולם - בעוד המצטרף מגיע מבית בו דברים כאלו אינם תופסים מקום.
- אנשים לבביים במיוחד, קשורים מאוד גם לילדיהם הנשואים, או לחילופין - שומרים על מרחק ויחסיהם קרירים יותר מהמקובל.
- הם חסרי גישה חינוכית נאותה, כגון שמשפילים את אחד הילדים לעיני כל.

• משפחה עם דעות וגישות קיצוניות, כדוגמת אלו שמתנגדים לתת חיסונים לילדים, לעומת משפחה שבה מקפידים על כל מה שהממסד ממליץ, בלי לשנות כקצו של יד. או משפחה בה דוגלים בקנאות באכילה טבעונית ועוסקים בשמירת הבריאות בצורה אובסיבית, לעומת משפחה שמזלזלת בכל אלה.

• קצב ההתנהלות שלהם שונה מהרגיל. כגון שהם תמיד ממחרים ומתוחים מפחד השעון, או לחילופין, איטיים בצורה משגעת, כגון חותן שמאריך בסעודת השבת למשך שעות ארוכות (ויש כאלה. במיוחד זכור לי חתן צעיר שנוקק להרבה תעצומות נפש שלא להתפוצץ; חותנו היה מגיע הביתה שעתיים ואף שלוש לאחר התפילה, ואז פותח בניחותא בסעודה שנמשכה כחמש-שש שעות).

• אי הקפדה על סדר ונקיון (לדוגמא, סיפר לי אברך צעיר שהוא ממש מתקשה לאכול בבית חותנו, משום שהכלים אינם נשטפים כראוי). כאמור, גם הפער בדגשים הרוחניים עשוי להיות קיצוני ולתת תחושה של זרות. כגון:

- גישה מקילה בנוגע להכשרים. לא מקפידים על כובע וחליפה. מנגנים שירים לא כל כך מקובלים או שומעים רדיו ומשתמשים בכלים טכנולוגיים לא רצויים. יותר מדי שיחות חולין ליד שלחן השבת. מזלזלים במנהגים שלפי חינוכו הם חוק בל יעבור, כגון בחומרות חג הפסח.
- כיוצא בזה בענייני מוסר ויראה, כגון: מזלזלים באיסור לשון הרע והלבנת פנים, שימוש ברכוש הזולת וכדומה. מזלזלים במה שקדוש ויקר בעיניו, כגון: בגדולי ישראל ורבנים, חסידים ואנשי מעשה, או אפילו סתם יהודים טובים, שאינם דוגלים בדיוק בשיטה שהם דוגלים בה.

כאשר בבית החותנים מקפידים יותר ממה שאנו רגילים, אולי זה קצת מעצבן, אבל פשוט הדבר שבביתם (וכן לאוני בן הזוג, אבל זה כבר נושא אחר), עלינו לכבד את דרכם. הבעיה של פערים בענייני רוחניות היא משמעותית יותר כאשר הם מקפידים פחות ממה שהמצטרף החדש רגיל על פי החינוך שקיבל, והם נפגעים כאשר הוא, למשל, נמנע מלאכול מה שמקובל בביתם, או בכלל כשהוא מבליט את היותו יותר צדיק מהם. הדבר עלול לגרום להם להרגיש שלא בנוח, ואף לזלזל בו כדי להוכיח שהם כן בסדר.

החותנים אינם מכבדים את החתן או הכלה מה עושים?

- דיבור לא מכבד, כגון "אתה מדבר שטויות!", "מאיפה הגעת?!" וכדומה - כתגובה לדעה שהביע. וכן: ביקורת והערות ציניות ומזלזלות על התנהגותו - כתגובה לפרט מסויים בהתנהגותו שאינו מוצא חן בעיניהם. ובמילים אחרות: היעדר רגישות וטקט.

• כנ"ל - כאשר החיצים מופנים כלפי בתם - בת זוגו. זהו מצב מביך ביותר לחתן הטרי, שאינו יודע לבחור בין הרע לגרוע: אם יגן על רעייתו הוא עשוי להסתבך עם החותנים, ואם יחשוק שפתיים הרי שלא מילא את חובתו כלפיה.

• כשהם נוהגים בניצול: מטילים עליו שליחויות ומטלות שונות, מנסים להיעזר בו בנושאים כספיים או דורשים שיחתום למענם ערבות, שיריב עם אחרים על כבודם וכדומה.

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

להילולת אדונינו
דוד המלך
מלכא משיחא

שתתקיים אי"ה
ביום רביעי א' סיון התשפ"ה 28.5.25 למינינם
בהיכל ישיבתנו הקדושה בשעה 20:30
רחוב המכבים 108 בני ברק

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה שליט"א

הרב **ליאור גלזר** שליט"א
ראש מוסדות "פתח הדביר"

ועוד רבנים חשובים

את הערב ינעים
זמר אורח
ותזמורתו

מנחה הערב
הרב **שמעון פרץ** הי"ו

בואו
בהמוניכם

ההילולה תועבר בנקודות
הלויין מהשעה 21:00

כניסה לנשים
מרח' שלש השעות

כיבוד
קל